

for at fikke saadanne Midlers Tilstedeværelse. Dersom man vedtager Lovforslaget, saaledes som det foreligger, maae de Overformynderier, som den ærede Minister foreslaaer, tage imod de Pantter, der findes, og som ere antagne af de nuværende Overformynderier; men det er jo aldeles uberegneligt, hvor mange Tab der vil lides ved den utilstrækkelige Pantsejkerhed, som nu haves, især i Kjøbstæberne, og det hjælper i saa Henseende kun lidt, at man gjør Forberedelser til engang i Tiden at faae dannet en Reservesond, thi hvorfra skulle Tabene dækkes, saalænge en saadan Sond ikke er tilveiebragt? Er der desuden Noget, der kan sige, hvor store Tab Overformynderierne, navnlig under vanskelige Forhold, ville komme til at lide i de første Aar? — Jeg troer ikke, at Noget kan sige det; jeg troer ikke engang, den ærede Minister vil kunne udfinde det, selv om han i sit Ministerium faaer en Tabel over alle de Tab, der ere lide i de sidste 7 Aar. — I den sidst afgivne Udvalgsbetænkning er der imod mit Forslag indvendt, at det skulde være imod Sparekassernes Hensigt at tage imod saadanne Midler som Arvemidler. Jeg veed ikke, i hvilken Hensigt Sparekasserne hertilands ere blevne til, man har ikke noget Lovbud derfor; men jeg tager Sagen saaledes, som den foreligger, nemlig at de Penge, der skulle indsættes i Overformynderierne, i Reglen først staae i Sparekasserne, og at de, naar de gaae ud af Overformynderierne, som jeg før sagde, igjen gaae ind i disse Kasser. Jeg troer derfor, at denne Indvendning ikke har Noget paa sig. Man har fremdeles sagt, at det ikke vilde være rigtigt at lade Skifteforvalteren have Tilsyn med Børgen, navnlig naar den nye Retsorganisation indtraadte; men jeg troer, at dette er en heel urigtig Anvendelse af denne. Efter det Forslag til en ny Retsorganisation, Ministeren har forelagt, skal Skifteforvaltningen vedblive at være under Domstolene; men Ingen kan dog nægte, at Skifteforvaltningen i det væsentlige er en Administration. Det tør dog vel altsaa forudsættes, at den Dommer, der skal forvalte Skifter, vedbliver at være under Øvrighedens Control, og kan han være det som Skifteforvalter i den ene Retning, troer jeg ogsaa, at han kan være det i den anden,

nemlig som den, der har Tilsyn med Skiftemidlerne, saalænge de tilhøre Umyndige. Jeg troer ikke, at det vil være heldigt at henlægge Overformynderibestyrrelsen under Communerne, hvis Forstanderskaber eller Bestyrelser neppe ville forebygge Tab, og jeg troer, at en saadan Henlæggelse nødvendigvis maatte føre til, at man gjorde Forstanderskaberne eller selve Communerne ansvarlige for de Tab, der maatte lides ved Overformynderimidlernes flette Anbringelse; men dette er efter min Mening en mindre heldig Udvei. — Jeg skal ikke tale videre om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at have eet eller to eller endnu flere Overformynderier, forudsat at man overhovedet vil have Overformynderibestyrrelse; jeg mener, at eet Overformynderi vil kunne være tilstrækkeligt. Ligesom jeg antager, at det er den høitærede Ministers Anskuelse, saaledes troer ogsaa jeg, at alle Overformynderierne, Kjøbenhavns Overformynderi indbefattet, meget godt vil kunne gaae sammen under en og samme Mand, idet Regnskabsvæsenet, naar det først engang er indrettet, ikke er saameget vanskeligt at bestyre. — Forsaavidt der er talt om Tilveiebringelse af Midler til Reservesonden, vil jeg erklære, at det forekommer mig aldeles nødvendig, at den faste Rentefod vedbliver, og jeg vilde ansee det for i høi Grad stadeligt for den offentlig Credit, om man her igjennem denne Lov om Overformynderibestyrrelsen vilde træffe en Bestemmelse, der gav Rentefoden fri eller endog blot forhøiede den med $\frac{1}{4}$ pCt.; dersom en saadan Bestemmelse skulde komme ind i denne Lov, anseer jeg den for at være til stor Skade for den offentlige Credit og for alle Eiendomsbesiddere. Det forekommer mig, at den pecuniaire Tilstand i Landet er saaledes, at Eiendomsbesiddere kunne have ondt nok ved at udrede de Renter, som paa hvide Eiendommene til en ordinaire Rentefod af 4 pCt., men dersom man forhøier Rentefoden af de Aaen, der hidtil have været ansete som normale, vil Følgen deraf blive, at Befolkningen i de Egne af Landet, hvor man endnu ikke gjør Brug af den lette Udgang til at tage 5 pCt., strax vil sætte Rentefoden op, og jeg troer saaledes, at det Uheldige i vor Lovgivning, at man kan tage mere end 4 pCt.,